

Commissioner of Income Tax v. Raman Industries, Ludhiana
(R. N. Mittal, J.)

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਮਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 72।

27 ਅਗਸਤ 1979 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1970 ਦਾ 42— ਧਾਰਾ 271(1 I)(c) ਅਤੇ 274(2) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ— ਨਿਰੀਖਣ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਟ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਕਾਨਫਰੰਸ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ-ਕੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ-ਧਾਰਾ 274(2) ਦੀ ਸੋਧ- ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ.ਐਨ. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਵੱਧ ਕਾਰਵਾਈ. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਲੀਬਿਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਲਾਅਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ 1970 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 274 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਪਿਛਲਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 10)।

ਰਾਧੇਸ਼ਿਆਮ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਊਡੀਸਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1978) 113 ITR 196.

ਬਨਾਮ (1979) 117 I.T.R. 319. ਪੀਰੇ ਲਾਲ ਰਾਧੇ ਰਮਨ
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਖਨਊ

1972-73 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 177 ਵਿੱਚ 5 ਮਾਰਚ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1965-66 ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰਾਏ।

"ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ?"।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਬੀ ਕੇ ਤਿੰਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਐਕਟ ਵਜੋਂ :-

"ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਥ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

(2) The ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਟੂਲ ਬਿਟਸ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1965-66 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ 31 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ। 10,365 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। 96,648 ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਸਨੇ 26 ਵੱਖਰੇ ਕੈਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਖਰ 8 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਸੀ। 60,882 ਹੈ। ਦੋ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 60,882 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। 31,000 ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 31,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ 29,882 ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। 30,118 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 10,365 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 26 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। 60,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(3) The ਟੈਕਸ ਆਫਿਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (c) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ 100000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। 1,000, ਮਾਮਲਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 29 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1)(c) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 274(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ / 4,239 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

Commissioner of Income Tax v. Raman Industries, Ludhiana
(R. N. Mittal, J.)

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 25 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 29 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 275 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਤੋਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 29 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1970 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 274 (2) ਅਤੇ 275 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ 25,000 ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 4,239 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਨਿਰੀਖਣ

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਲਾਅਜ਼ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1970 (1970 ਦਾ ਐਕਟ 42) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(5) ਅਸੀਂ ਵੇਜ਼ ਨੇ ਟੀ-ਪਾਰਟੀਜ਼ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਹੈ। ਧਾਰਾ 271 ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 274 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ: -

"271. (1) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ-

(a) * * * *

^^ * * . -

(c) ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ,

ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, -

* * *

(111) ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਦੋ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਲੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(2) * * * *

(3) * * * *

(4) * * * *

(5) A) * * * *

(6) ਅ) * * * *

(7) 4. (1) * * * *

(2) ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

(3) * * * *»

(6) ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਧਾਰਾ 274(2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“(2) ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਕਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ

Commissioner of Income Tax v. Raman Industries, Ludhiana
(R. N. Mittal, J.)

ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ) ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ। ਜਿਸ ਕੋਲ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। 1,000 ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਯੋਗ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 1,000, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 274 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 25,000, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। 25,000, ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 'ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰੁ. 4,239 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 274 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸੋਧ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਸਟੈਟਿਊਟਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੋ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਗਾਰਡਨਰ ਬਨਾਮ ਲੂਕਨ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਹੁਣ। ਆਮ ਨਿਯਮ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ, ਬਲਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਸਭਿਅਕ ਕੌਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1) (1877) 3 ਏਸੀ 582.

ਅਤੇ ਜੇ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦੀਆਂ

ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ' ਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੈਧ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵੈਧ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਸਦਾ ? io ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਿੰਦੀਗ—ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.....” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

(8) ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 0 (2 ਧਾਰਾ 274 ਦੀ ਸੋਧ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੀਡਰਲ ਮਾਮਲਾ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਫਾ ਕਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕਾਮ - ਕਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਰਵਿੰਗ (2) , ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ ,

"ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੈ

(2) (1905) AC 369 (PC)।

ਨਿਯਮਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਰੈਡੀਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸਵਾਮੀ ਰੇਡੀਅਰ ਉਰਫ ਰਾਜਾ ਚਿਦੰਬਰਾ ਰੈਡੀਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4)। ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਵੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

Commissioner of Income Tax v. Raman Industries, Ludhiana
(R. N. Mittal, J.)

ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਵਰਦਾਚਾਰਿਆਰ, ਜੇ., ਵਾਨੂਗੋਪਾਲਾ ਰੇਡ-ਡੀਅਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀਪੀ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਸਐਸ ਈਰਾਨੀ (5) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1,000/- 12 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੂਲ ਪੱਖ ਤੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੰਬੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉੱਚ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ

- (3) ਏਆਈਆਰ (28) 1941 ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ 16.
- (4) ਏਆਈਆਰ (30) 1943 ਸੰਘੀ 24.
- (5) ਏਆਈਆਰ (36) 1940 ਬੰਬਈ 182.

ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। 1,000 ਅਤੇ ਰੁ. 2,000 ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ S. 21, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਵੇਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। 10,000 ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐੱਨ.ਐੱਚ. ਭਗਵਤੀ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"... ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, - ਵਿਧੀਗਤ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਵਰਦਾਚਾਰੀਆਰ, ਜੇ., ਵਾਨੁਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਪੰਨਾ 27, ਇਸਦੇ ਕਾਲਮ 1 'ਤੇ ਬੀਤਣ:

'ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਕੀਮਤੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਵੇ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਿਗਿੰਸ (6) ਵਿੱਚ, ਵਾਈਲਡਜ਼, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।" (Emphasis ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)।

ਏਡਪੱਲੀ ਸ਼ਿਵਰੂਪਮ ਦੇ ਗਣਪਤੀ ਰਾਜਾ ਵਾਲੀਆ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਦ ਕਮਰ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ . ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਂਡ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ (7), ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਲਵੇ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਸੰਸ਼ੋਧਨ 271 ਅਤੇ 274i ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਓਫ਼ ਵਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (8), ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਇਲ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਕੰਪਨੀ (8) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਆਏ। 9), ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਨੰਤਪੁਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਖਾਜਾ ਖੁਤਾਬੁੱਦੀਨ ਖਾਨ (10), ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਨ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰ. ਓਫ਼ ਵਲਾਲ ਐਂਡ ਸੀਏ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਇਲ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਡਾ .

- (6) (1859) 9 ਸੀਬੀ 551 (19 ਐਲਜੇਸੀਪੀ 297)।
 (7) ਏਆਈਆਰ (42) 1955 ਮਦਰਾਸ 378.
 (8) (1976) 105 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 518.
 (9) (1977) 107 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 753.

Commissioner of Income Tax v. Raman Industries, Ludhiana
(R. N. Mittal, J.)

(10) (1978) 114 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 905.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,000 ਤੋਂ ਰੁ. 25,000 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 274 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

(11) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਧੇਸ਼ਿਆਮ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਉਡੀਸਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਿਥਰਸ (12), ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਪੀਰੀ ਲਾਈ ਰਾਧੇ ਰਮਨ (13) ਵਿੱਚ ਉਡੀਸਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵ, ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਜੇਵੀ ਜੀ ਅਪ ਤਾ. ਜੇ।—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

(11) (1978) 113 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 196.

(12) (1979) 117 ਆਈ.ਟੀ.ਜੇ.ਟੀ. 319

M. G.

41684 ITR—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ